

[Ebba Strange]

en stor opgave i at gå ud og fortælle den danske befolkning, at vi lever i et land med flere kulturer, og at det er noget, vi kommer til at gøre lige så langt frem i tiden, vi kan se.

Når regeringspartierne, der mest helhjertet går ind for at åbne Europas grænser, får deres vilje, vil det da blive meget mere; så vil indstrømningen af udlændinge over de danske grænser da blive meget større. Det forskrækker ikke mig, at der bor 3 pct. udlændinge i Danmark, og det ville heller ikke forskrække mig, at der boede 6, 7 eller 8 pct. Vi skal lære at leve med det, og vi kan leve med det – selvfølgelig kan vi det. Den danske kultur er stærk nok til at bære det.

SF vil aldrig modsætte sig en hurtigere sagsbehandling, hvis det kan ske, uden at det går ud over retskravene. Hvad angår muligheden for at søge asyl fra ambassader, mener jeg selvfølgelig, at reglen skal opretholdes, men vi har ikke noget imod, hvis man kan indføre nogle hurtigere procedurer, for vi kan jo alle sammen se, at langt de fleste får afslag, og vi ved godt, hvorfor de får det.

Endelig skal jeg til slut sige, at jeg ligesom fru Dorte Bennedsen synes, det er vigtigt, at regeringen snart finder ud af, hvad det egentlig er, den vil med hensyn til repatrieringshjælp til flygtninge, som ønsker at vende tilbage til deres hjemland.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål til fru Ebba Strange. Fru Ebba Strange kan ikke rigtig forstå, hvad årsagen er til, at man vil hæve grænsen fra 2 til 4 år vedrørende ægteskaber, og nævner det eksempel, at en udenlandsk kvinde, der har været gift og boet her i Danmark i halvandet år, allerede i dag skal flytte tilbage til det land, hun kommer fra, hvis hun bliver skilt. Jeg kan ikke forstå, at fru Ebba Strange ikke kan forstå det, og jeg vil gerne nævne et praktisk eksempel, men teoretisk:

Hvis jeg i morgen giftede mig med eksempelvis en kvinde fra Argentina og flyttede til Argentina og vi så halvandet eller to år efter ophævede ægteskabet, har jeg utrolig svært ved at se, at jeg skulle have et retskrav på at kunne bo i Argentina. Jeg har også svært ved at se, at det menneskeligt ville være det rigtige, for jeg er da ikke i tvivl om, at selv om jeg hav-

de boet i Argentina i halvandet år og havde lært nogle mennesker at kende og sikkert også noget af sproget, ville jeg da have langt, langt større tilknytning til Danmark, hvor jeg havde min familie, og hvorfra jeg havde min kultur. Derfor synes jeg, det er rigtigt at forhøje varighedskravet, for vi ved jo, det bliver groft misbrugt. Men ifølge forslaget skal der selvfølgelig kunne dispenseres i særlige tilfælde, hvis det er rimeligt, at vedkommende får lov til at blive boende, også selv om ægteskabet ikke har varet i 4 år. Men jeg indrømmer, at jeg set ud fra normale menneskelige holdninger synes, at man har større tilknytning til det land, hvor man har boet det meste af sit liv.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg bestemt ikke vil forlange, at de pågældende skal blive i Danmark. Hvis de – ligesom hr. Helge Adam Møller ville have det – føler større tilknytning til deres hjemland, skal de da have lov at rejse hjem, og det er der jo i øvrigt også en del af dem der gør, selv om de bliver skilt efter 2 års forløb.

De tilfælde, jeg har været mest optaget af, er dem, hvor der har været børn, og jeg har faktisk stillet et spørgsmål til justitsministeren i relation til børnekonventionen, for hvis en kvinde med et barn gerne vil blive i Danmark og faderen lever her, synes jeg, det er på kanten af overensstemmelse med FN's børnekonvention at sende hende af sted, for det bliver svært for det barn at bevare kontakten med både sin mor og sin far.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hvad angår hr. Helge Adam Møllers eksempel, må man sige, at der er den forskel, at det næppe ville være en social deroute for hr. Helge Adam Møller at vende tilbage til Danmark efter 1½ års ægteskab i Argentina, men vi ved jo faktisk, at det for en række af de kvinder – ikke mindst dem, der kommer fra visse asiatiske lande – er en alvorlig social deroute, når de vender tilbage.

Nu siger hr. Helge Adam Møller, at ordningen ofte bliver misbrugt. Det vil vi meget gerne vide noget om. Vi vil gerne have noget doku-